

Pismo prijatelju

Draga Daša,

že od oktobra smo v karanteni, zato tudi za počitnice nismo šli nikamor in ostali doma. To so bile moje prve novoletne počitnice, ki sem jih preživela doma. Mislila sem, da se bom dolgočasila vendar sem se motila. Čez počitnice sem se ponovno začela ukvarjati s športom. Vsak dan smo z družino šli okoli Novega mesta, to mi je prišlo v navado in tudi zdaj, ko so se počitnice končale, vseeno vsak dan grem teči. Počitnice so mi zelo hitro minili in se ugotovila, da se lahko imamo lepo tudi, ko smo doma.

Kako je pa pri vas v Rusiji? Kako faks? Z velikim veseljem pričakujem tvoj odgovor.

Lep pozdrav,

Aleksandra

Kostanjevica na Krki, 17.1.2021

Draga Bajka!

Maka si? Predalga se še nisva videli. Zelo te pogrešam. Prišem ti, da ti malo osvežim spomin a oših pred barano. Včeraj sem se podala po poti spominar. Listala sem namreč galerijo najinih slik. Maka sta pred baranteno prešiveli skupaj bolj ali manj vsak vikend.

Maka mami, oči, brša? Pri nas doma smo še vsi siti drugy drugega. Zelo mi primanjkuje časa s prijatelji. Pogrešam tudi mir in tišino, saj je vedno nekdo svačen.

Maka šola? Yaz sem pred dolrim tečajem megle svoja prva petica pri matematiki. Kar blestela sem od ponaosa. Dobilii smo tudi nov urnik, za preostanek leta. Pri vseh predmetih je kar dosti naloz, vendar sem se naučila razporejati čas in ugotovila, da nitaka težko.

Upam, da se bava letos baj več videli, kot lani.

Z ljubosnja, Alince

Draga Antigona!

Živela sem za kruto smrt tvojih bratov.
Zada bi ti izrekla iskreno sočalje.
Ostani močna, vem, da ti bo uspelo.
Če pa me kadarkoli potrebuješ, mi piši.
Vedno bom ob teli in na tvoji strani, lahko
se kamesej name.

Žva

Dragi Prešeren!

Štejem nosnih 16 let. V vseh dosedanjih letih
svojega šolanja in odraščanja se učim o po-
nosu, ljubezni in spoštovanju do sočloveka
in demokracije. Slovenija je majhna država, a
polna različnih dolin. Za njeno literarno
pomenljivost pa se vsi lahko kavalimo
prav teli. Dal si moč našemu ljudstvu
in jeziku, ko smo to najbolj potrebovali.
Takrat si bil velik mož, a sedaj si še ve-
čji, ker smo šele zdaj spoznali, kako
pomemben si bil za nas. Opevamo tebe in
tvoje besede, ki si nam jih podaril. Sa-
ma čutim toplino in ljubezen, ki sta re-
prezentirana ob tvoji skrbnosti do Slovenije.
V čast mi je, da se lahko učim o teli in
spoznavam tvoje sklade.
Od srca Hvala.

BRINA

Novo mesto, 12. 1. 2020

Dragi Reševen!

Zadnjič sem vam pisala, ko smo dobavovali krot pi Savia. Vem, da ste rekli, da je to zadnjič, da ste mi pomagali pri razpletanju verzov, ker veste, da mi bo tudi sami uspelo. Ste prepričani, da vas občutek ne uva? Heč, heč, se kam potrudila, vendar ne spominjajte svojega naslava.

Enkrat, ko sem bila še v osnovni šoli, smo pri pouku slovenščine dobili nalogo, da iz vseh pripomočkov, ki jih imamo do sebi, sestavimo nek predmet oz. deliko. Nato smo ugibali, kaj je kdo navedil. Mhče ni takoj ugotovil, za kaj je šlo pri meni, in tudi, ko sem razložila, da sem iz lepila, ravnila in vadilke sestavila avtomobil, soščencem ni bilo ravno jasno. V tem trenutku je moja učiteljica rekla: "No, vidite, ona je Reševen." Sicer nisem bila prepričana, ali je želela s tem povedati, da je moja "umetnina" kot poezija slovenskega največjega pesnika, kjer celota deluje kot popolna zmeda, in šele ko odkriješ ter sestaviš posamezne dele, postane nekaj res vredno občudovanja, ali pa je mislila na to, da je izdelek vse, samo ne avto. Zdaj, nekaj let kasneje, se zavedam, da je bila to res lepa pohvala. To leto smo vas pri pouku zelo podrobno dobavovali in moram vam priznati, da sem skoraj dopalca, saj ni ni bilo enostavno. Na sečo sem se odločila vsaj poskusiti razvalati vse verzje in prisluhniti vašim mislim. Z veseljem vam povem, da je bila to res dobra odločitev in da mi ni žal.

P. S.: še zmeraj mi niste povedali, kaj je skrivnost tako dobrega pisanja! Pričakujem odgovor - toliko, da veste.

lep pozdrav

Elhana

Draga Antigona,

To pismo ti pišem, ker odkar sem prebral tvojo knjigo, ne morem nehati razmišljati o tebi in tvojem velikem pogumu.

Resnično mi je všeč tvoja osebnost. Imaš veliko zanko in veliko srce, polno ljubezni in poguma. Želo si odločna in pogumna ženska, ki se niti pod grožnjo smrti ne odpove svojemu načrtu.

Ko sem bral knjigo, sem sočustvoval s tabo. Tudi meni ne bi bilo lahko, če bi bil v tvoji situaciji. Verm, da ti je bilo vse, kar se ti je zgodilo v zvezi s smrtjo tvojega brata, težko, vendar se nisi predala, ampak si se pogumno borila za svojo moralno in za bratov pokop. Malo je ljudi, ki bi naredili to, kar si storila.

Dalocila si se, da boš šla naprej ne glede na vse in si pokazala, kako zelo ljubiš svojega brata. To mi je še posebej všeč pri tebi.

S svojim citatom **"Ne da sovražim - da ljubim, sem na svetu"** si razložila, kaj naj ta svet vodi. Citat, ki bi ga morali voditi vsi, tako kot ti, ne glede na okoliščine in izsiljevanje. S svojim žrtvovanjem si pokazala, kaj pomeni biti dosleden v svojih besedah. Nisi ubogala nečesa, kar se ti ne zdi prav, samo da bi ostala živa.

Na koncu bi samo rekel, da si pokazala, kaj pomeni ljubezen in kaj pomeni imeti nekoga rad.

Rad bi bil kot ti.

Hariza Dragović Ia

Draga Antigona!

Pišem ti pismo, da se ti zahvalim za poučne besede in drzna dejanja, ki so mi dala zagon za trdo delo. Sem Janja, punca iz 1. letnika srednje šole. V delu, kjer si imela glavno vlogo, si me navdihovala s tvojo odločnostjo do pravice. Skozi celotno zgodbo sem bila na tvoji strani, saj sem nasprotovala Kreonovemu vladanju. Mi imel pravice vzeti možnosti spodobnega pokopa tvojemu bratu Polinejku. Hvala bogu si ga sama pokopala, četudi te je to pripeljalo do smrti. S tem si dokazala, da si vredna zaupanja in imaš rada svoje najbližje. Da te ne spravim v zadrego, naj se ti še sama predstavim. Kot sem že omenila mi je ime Janja in hodim na ekonomsko gimnazijo, kjer zelo uživam. Ob šolanju me čaka veliko zabave, učenja in odrekovanja. Tvoja literarna osebnost me bo spremljala skozi vsa štiri leta šolanja na gimnaziji in naprej na fakulteti. Upam, da mi bo v pomoč pri doseganju zelenih rezultatov. Verjamem, da tudi v resničnem življenju slediš svojim besedam v igri: „Ne da sovražim, da ljubim, sem na svetu.“ Uspemo lahko samo s pozitivnostjo in tebi je uspelo.

Lepo te pozdravljam in upam, da si navdihnila še koga.

Janja

Dragi Romeo!

Capuletovi in Montegovi... Različni? Ampak mar res tako zelo, da se ne bi smeli ljubiti? Kaj pa je to ljubiti? Je narobe, da te ljubim? Narobe, da ranjam o tebi podnevi in ponoči? Narobe, da čutim nekaj do tebe, kar je prepovedano? Oh, Romeo, pa saj ti razumeš, ne? Se tebi zdi to prav? Ampak ali je sploh pomembno, kaj je prav in kaj ni? Ne bom se odpovedala ljubezni. Vsaj za zdaj še ne. Ljubezen najina res je prepovedana in tako to naprej več ne gre. Ljubezen mojo imaš vro, moji in tvoji starši pa najino zvezo prepričujejo. Ljubila te bom vedno. Med pisanjem mi robce po licu spolze, saj to moje je slovo, ker zveze najine kmalu konec bo. Ti si prva oseba, na katero pomislim, ko se zbudim in radnja, na katero pomislim, preden zaspiš. ~~Si prva oseba, katero želim narediti dobro.~~ Romeo, res te imam neizmerno rada. Ampak ali je to dovolj? Se spomniš občutka ko sva se prvič videla? Ko še nista vedela, da ljubezen najina je prepovedana? Če sva si urojena bova že našla pot drug do drugega. Spominjaj se me na dolga leta, ker jaz se te bom spominjala tisočletja. Kolikor o starših vem, od tebe hočijo, da tebe k meni ni. Ko bi le moč staršev dala, da skupaj bi lahko ostala. Ampak za zdaj sem jaz Capuletova in ti le Montegov. Zbogom dragi Romeo!

Tvoja Julija!

Pismo prijateljici

Bréice, 18.1.2021

Draga Nastja!

Včeraj sem prejela tvojo razglednico iz Brazilije. Zelo malo ljudi se pošilja razglednice in sem zato vedno vesela, ko jo dobim. Želim si, da bi bila lahko ob tebi in te podpirala na teleravnanju, ampak žal zaradi trenutnih razmer to ni možno.

Zelo sem ponosna nate in vse tvoje dosežke, ki si jih dosegla v zadnjih desetih letih. Odkar igraš klavir, želim ti veliko sreče v prihajen teden, v organizaciji nate in vem, da se boš dobro odrezala. Komaj čakam, da se vidiva.

Lep pozdrav,

Lena

PISMO

Vel. Dausenice, 21.01.2021

Draga Kaja!

Ta teden poteka teden pisanja z roko. To je zelo pomembno, saj moramo čim bolj ohraniti pisanje z roko. Pisava se je skozi leta zelo spremenjala in mi ena roka mi napisala enake črke. Imamo tudi veliko različnih pisav. V tem "modrem" času je veliko ljudi pozabilo na ročno pisanje in vsi uporabljajo računalnike. Zato je ta teden še posebej pomemben, da se odklopimo malo od računalnikov in kakšno stvar napišemo tudi z roko. Čim bolj se moramo potruditi, da ohranimo pisanje na roko. Veliko ljudi se sploh ne spominja, kdaj so nazadnje pisali z roko. Nekje sem prebrala, da pisanje na roko je več kot uporaba pisala, je pomembna spretnost.

Še skupaj lahko dosežemo, da pisanje na roko ne izgine.

Delo to vez naprej.

Deja Kosar

Pozdravljen, Prešeren!

Že dolgo časa smo obravnavali tvojo poezijo. Moram priznati, da mi sprva sploh ni bila zanimiva, ker je nisem razumela. Med nadaljnjo obravnavo sem spoznala, da te ravno ta zapleten jezik naredi posebnega. V svojih pesmih si nam predstavil in opisal svoje življenje. Pri tebi pa najbolj cenim to, ker si tudi šibke in najbolj žalostne trenutke opisal in predstavil takšne, kot so. Nisi se pretvarjal, da je bilo tvoje življenje idealistično in brez težav. Čeprav je mnogim zanič, mi je Slovo od mladosti najljubša pesem. Vem, da je polna žalostnih čustev, vendar je v meni prebudila nekaj posebnega. Verjetno sem sočustvovala s tabo in razumela tvojo nesrečno mladost. Želim si, da bi lahko kaj spremenila in ti podarila veliko sreče in ljubezni, a žal ne morem. Pesem je bilo težko razumeti, ampak se mi je na koncu vtisnila v srce. Dolgo časa sem potrebovala, da sem te razumela in ugotovila, o čem pišeš. Seveda te še vedno ne razumem v celoti, ampak približno vem, kaj nam želiš sporočiti.

Hvala za vse pesmi, ki si nam jih podaril. Po svojih najboljših močeh jih analiziramo in razumemo. Nikoli ne boš pozabljen.

Nejira Dervišević, 2.a

Dragi dr. France Prešeren!

Čeprav sva se prvič srečala že v osnovni šoli, ko sem se kot petošolka na pamet učila vašo Zdravljico, bi vam rada povedala, da mi je letos končno uspelo zares spoznati vas in globino vaših pesmi. Priznam, da mi v petem razredu teh pomembnih osem kitic ni pomenilo veliko oziroma jih verjetno sploh nisem razumela najbolje. Vesela sem, da je zdaj drugače. Ne samo, ker razumem pomen Zdravljice, pač pa zato, ker bolje razumem vas. Skozi vaše druge pesmi, ki sem jih prebrala letos, sem spoznala vašo plat, ki mi je blizu. Ob branju nekaterih pesmi sem odkrila osebo, ki ima enake poglede na življenje kot jaz sama. Res je, da tako kot vi tudi jaz o mladosti in smislu vsega premišlujem na tak način, ko sem potrta in zelo nesrečna. Ne privoščim vam, da ste trpeli in neprestano hrepeneli, pa vendar sem vesela, da ste ta čustva prelili na papir in se mi danes lahko z njimi poistovetimo ali pa se na vse pretege trudimo razumeti njihov pomen in razvozlati vse metafore, s katerimi ste se izrazili. Čeprav naju družijo pesimizem, sva si v marsičem tudi zelo različna. Ker moje mladostno upanje še vedno gori in me drži pokonci, še vedno verjamem v srečne konce in bi rada, da je srečen tudi vaš. Upam, da vas bo osrečilo, če vam povem, da so

Vas ljudje začeli ceniti in se zavedati pomena vašega prizadevanja za ohranjanje slovenščine in slovenskega naroda. Danes Vas poznamo vsi, mladi in stari. Upam, da bo dejstvo, da ste danes naš največji pesnik, ublažilo pretekle bolečine in prineslo mir strtemu srcu. Resnično upam, da ste ta mir po smrti res našli.

člêli Dražumerič

Novo mesto, 18.1.2021

Draga prijateljica,

rada bi se ti zahvalila, za tvojo pomoč pri učenju matematike. Zelo sem ti hvaležna, ker si bila pripravljena pomagati takoj. Upam, da ti bom to uslugo lahko kdaj povrnila.

Lepo se imej!

Neža

New York, 18.1.2021

Draga Klara!

Kako si? Se imaš dobro v Šanghaju? Si se navadila na novo okolje, ljudi, hrano, jezik? Jaz sem se. Po dobrem mesecu dni sem odkrila veliko manjših lokalov z dobro hrano, kamor zavijem po kosilo, kadar imamo natrpan urnik. V šoli mi gre kar dobro. Profesorji so super razumevaljivi, če kakšne stvari me razumejo najbolje. Vedno pa so pripravljeni dodatno pomagati, če pokažeš interes. Sprašujem se kako tebi uspeva slediti parku v kitajščini. Si pravi fenomen.

V prostem času si ogledujem mesto. Do sedaj sem si že ogledala znameniti kip Svobode, stolpnico Empire State Building, Battery park. Velikokrat grem v Central Park na jutranji sprehod ali kakšno popoldansko aktivnost. Tam sem spoznala tudi Katy, o kateri sem ti zadnjič pisala. Skupaj sta bili za silvestrovo. Novo leto dočakati v Ameriki ali pa v Sloveniji je čisto drugače. Meni je doma lepše, bolj domače.

Upam, da se kmalu vidiva. In skupaj obiščeva New York in potem še Šanghaj. Rada te imam!

Z lepimi pozdravi iz New Yorka.

Olga

Upoštovani Sofokles!

Za domače branje smo morali prebrati Vašo knjigo z naslovom Antigona. Profesorica nam je že prej povedala, da je to tragedija, pa vseeno nisem mislila, da bo konec tako tragičen. Obdušili ste me s svojim razmišljanjem in idejami, ki ste jih zapisali. Všeč mi je lik Antigona, ki pravi: "ali da razožim, da ljubim sem na svetu." Ta misel mi je dala veliko misliti, predvsem pa drugačen pogled na svet. Ujlen razpnotnik Kheon me je malo razočaral s svojim dejanjem. Lahko bi poslušal svojega sina in bi se morda ne lahko končalo drugače. Lepo je knjigo težko berjiva, mi je bila všeč. Prebrala sem tudi Vaše delo Kralj Ojdis, kjer se cel čas dogajajo zapleti in se izveš za nazaj. Tudi če se Antigona konča tragično, mam daje veliko napetkov o življenju, predvsem, da če si preveč trmast in svojeglav, se lahko zelo opečeš.

Lepo Vas pozdravljam

Olga Purc

Hostanjevica na Vrhi, 3.12.1833

Dragi France!

Zadnje čase prebinam tvoje pesmi, čutim tvoje topljenje skozi besede, ki jih kot čustva zlivam na prazen papir. Občudujem tvojo neustavljivo, meshomčno ljubezen, ki jo čutiš do svoje Julije, kako ubesediš občutke, ki jih doživljaš prav takrat, ko pomoliš manjo. Želim si vedeti, ali je še kje kakšno bitje, kot si ti, moj dragi prijatelj. Se kdaj vprašaš to? Da bi nekdo pisal tako globokopomensko o meni, bi bila prevzeta, do ušes zaljubljena do konca svojih dni. Dames najti kaj takega je tako redko, kot najredkejši dragulj. Ljubezni je na svetu čedalje manj skozi čas. Veselim se tvojega odziva ter tvojih vselej modrih besed.

Nika

Draga babi!

Ker preživljaš večino časa doma, sem se odločila, da ti pišem.

Verjetno te zanima, kako mi gre šola. Kot veš, se šolam od doma že kar nekaj časa. Sprva sem mislila, da je ta način dela v redu, a kmalu ugotovila, da ni tako. Čeprav do zdaj še nisem imela večjih težav. Saj veš, da si rada organiziram dan in si čas razporedim tako, kot je meni všeč. To naredim tudi vsak dan, ko imam šolo. Zjutraj pogledam urnik in si zapišem, kaj vse moram narediti, potem pa si sama kljukam, kar naredim. Tako imam najbolj pregledno, kaj sem že naredila in kaj še moram. Zelo že pogrešam šolo, prijatelje, druženje... in upam, da se kmalu vrnemo v šolo. Vsak dan si privoščim tudi sprehod. Zrak mi zelo pomaga, da se sprostim. Ko pridem domov sem zato bolj skoncentrirana za nadaljnje šolske obveznosti. Če pa sem tisti dan že naredila vse, kar sem morala, si vzamem čas zase. Tudi tebe že zelo pogrešam in upam, da se kmalu vidimo!

Lara

Dragi France!

Posiljam ti lepe pozdrave iz Dolenjskega. Tu je sneg,
pokazalo pa se je tudi sonce. Kako pa je pri vas?
Moram ti pa povedati tudi to, da si me s svojimi
pesmimi navdušil. Napisal si prave mojstrovine. Zato sem
se tudi sama odločila, da rade spesnim eno krajšo
pesmico, iz naslovom Za Prešerna.

Dragi France,
ta pesem je rade,
nimat najbolj me namam,
lahko pa na kitaro krajgram.

Ne vem, če ti bo to všeč,
a se trudim po najboljših močeh.

Navdihnili si me,
da to pesem napišem.
Preprosta je,
ker jaz raje rišem.

Tvoje pesmitve so mojstrovine,
pri knjizernosti mam čas hitreje mine.
Zato hvala ti
za pesmi vse.

Upam, da ti bo všeč in, da dobim odgovor na to
pismo. Uživaj in piši še naprej.

Lep pozdrav,

Teja Fulič

Dragi France!

V tem pismu se ti zahvaljujem za čudovito mojstrovino, ki si jo objavil kot odgovor našemu pametnemu Jerneju, ki je tvoje sime v prvem zvezku Kranjske čbelice negativno ocenil.

Lonet sem si nešteto krat prebral, prizor sem si vizualiziral in se nasmejati do solz. Res si odlično zadel bistvo, ko nekateri kritizirajo vnapretek, ne pa samo tisto, za kar so usposobljeni in kar je njihovo delo. Prav ta tvoja hudomušnost in satiričnost v tem delu mi je neznanstvo vseci, moram seči, da bolj kot sernost in meni včasih težko razumljive sime. Apela pa razumeno vsi. Zato upam, da boš spenil še kakšno podobno mojstrovino.

Pozdravljam te v upanju, da se kmalu spet vidiva in spijeva kak korzarček rujnega v pijetni krčmi. Čistoni zdavo in pazi na čevlje.

Uroš Gal

G. Brekopa, 18. maj 1833

Sporočilo prijatelju:

Živijo prijatelj!

Dolgo se že nisva videla, zato sem se odločila, da ti napišem nekaj besed. V času epidemije korona virusa sem imela veliko časa, ki sem ga preživela s starši. Veš, kaj je bilo najlepše? Da smo se družili ure in ure, se pogovarjali, skupaj pripravljali obroke, igrali družabne igre, gledali filme in celo skupaj prebrali knjigo.

Bil je tudi čas, ko sem se odločila poglobiti vase, da se bolje spoznam, kaj si želim v življenju, si postavim cilje, ki jim bom sledila... Prvi rezultat je nov hobi. Odkrila sem, da imam rada rastline in da v sebi gojim željo po sajenju in vzgoji rastlin.

Moja soba je polna zelenja. Nekaj rastlin sem kupila (bonsai, aloja, bršljan, zmajevac, klivija...), iz več semen pa sem uspešno vzgojila avokade. Vse rastline imajo sedaj močna stebila z listi.

Tudi iz mojih priljubljenih jedilnih buč - maslenke sem izdobila semena in jih posušila, potem pa sem jih konec maja posadila na vrt. Med poletjem so moj koticček vrta krasile buče dveh vrst, cukete in maslenke, ki so zelo dobro obrodile, pa paradižniki, kumare, brokoli, zelena solata... Maslenk je bilo toliko, da jih imam še vedno polno gajbico.

Zanima me, kaj si ti počel med epidemijo. Kako ti je šla šola na daljavo? Imaš tudi ti kakšen nov hobi? Si morda preko interneta spoznal kakšnega prijatelja?

Pogrešam te.